

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Philippio [et] Philippo imp[er]arotibus martyribus. Cap[itulum].
xcij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis quorū certa dies cele. igno. Fo. cccvi.

mortem comminatus est. Sed paulopost cōstatio defuncto vir sanctus sub iuliano reuersus calaris reliquum vite cū pace transegit. Et sub valentiniano imperatore fati munus implevit. Hec hieronymus libro de viris il·lustribus.

C De sancto Latrociniano martyre. Cap. lxxix.

Atroci-

nianus martyris apd gallia pas
sus est. Hic na
tione hispanus;
vir p oia eruditus; t in metri
cis ut ferī versibus copiarū
dus opuscula diversis metris
edita fidē nostrā redolentia
scriptissime tradit: que vñqz ad

qieronymi tpa extare adhuc dicebant. Deni
bz sub quoda maximiano tyrano: qui imperā
te pmo theodosio gallias occupauerat: factio
ne quorundā p veritate & defensione catholi
ce fidei apud treverim cesus est cū p̄scilia
nebapile episcopo: t ambo corpora apud
eccliam treverensis ciuitatis condita sunt.
Hec hieronymus vbi supra.

C De sc̄to Malchione presbytero. Cap. xc.

Malchion

antiochene ec
clesie p̄sbyter di
versissimus flo
ruit apud ipfaz ciuitates cē
poribz claudij t aureliani im
peratorū. Hic vita sanctus t
sermone luculent in eadē v
be rhetorica fr̄o etissime do
cuit. Qui aduersus paulū samosatenū p̄fate
ciuitatis ep̄m prauum ebionij dogma restau
rantē fortissime disputauit. Lui disputationis
mis scribis excipitibz dialogus extat. Sed
t alia opuscula ex persona synodi ab eo sumte
edita ad dionysiu t maximū romane t alera
drine v̄bis ep̄os directa. Hic apud eandē an
tiochias letitate t doctrina p̄clarus b̄o sine
quicunqz ibidē tumulat. Hec vbi supra.

C De sc̄to Sophronio cōfessore. Cap. xci.

Sophro-

m̄ p̄fessor natio
ne grecus claruit
tpe leonis sc̄i imperatoris
bievir p oia eruditissim gre
ce t latine lingue perit ad
huc puer bethleemite ciuitatē laudes descriptit: et post
ea de ei subversione libri ed
posuit. Ipse libri de viginitate ad eustochium

t hilarionis monachi vitā q̄ b̄us hieronymi
romana ligua p̄pilauerat: opuscula: ex latīno
erit in greci. Psalteriū q̄z t p̄phetas q̄ hie
ronymus ex hebreo i latīnū translulerat: hic
idē cōvertit in greci. Et postmodū ad here
mū trasfēs t vita anachoritica ducēs cōcepta
tioni ingiter vacas queuit in ono.

C De sanctis Philippo t Philippo
impatōibus martyribz. Cap. xcii.

Philippus impe

rator t philippus cesar eius fi
lius ambo martyres anno do
mini. ccxxix. ab urbe vō cōai
ta anno. ccccccccxxvij. Lors
auo augusto in imperium succederunt. Lors
enim gordianus imperator obtentā victoria
in bello partibz: rediens circa annūm eu
phratēm fraude suō fuisse interfectus phi
lippus ibidem imperator a romana militia
creatus. Philippum filium suum consortem
regni fecit: exercitumqz ex syria in columnē
ad italiā redit. Imperavitqz annos. vii.
Hic primus imperator omnium christianus
fuit: quem beatus pontius ep̄s t martyris: vna
cum filio ad fidem christi conuertit t in ni
cea ciuitate prouincie baptizauit: vt dictum
est supra in passione pontij ep̄i t martyris pri
die idus maij. Post tertium vō eius imperij
annūm millestūm a conditōne rōme annūs
expletus est: vt augustissim om̄i p̄teritoz.
Hic natalis annū xp̄s pontiſq̄ idolis dedicat
et. Quiquidē annūs fuit a romanis cū ingē
ti ludorum t spectaculorum apparatu celebra
tus. Nec dubit est quin philippus imperator
xp̄ianus huius tante deuotionis gloriā t ho
norem ad christū t eccliam reportaret: quā
do ipsum vel a scēnum in capitolium immo
latasqz ex more hostias nullus auctor ostendit.
Eodem autem tempore philippus impe
rator decium militare virūm t in rebus belli
cis strenuum cesarem fecit. Luius precepto
dum corpora ap̄lorū petri t pauli de catacum
bis a cornelio papa trāsseri i deberent: totius
senatūco fultu: cōcessum est romano p̄fici
ceterisqz xp̄ianis libere ad sepulturās ap̄lorū
fiēdas illudare: t ad id faciēdū data sunt eis
de fisco reipublice adiutoria. Hoc autē deci
cuz esset paganissim stimulare fecit: vt dñs
suis xp̄ianis placaret: t sic ab eis magis ho
norat occasionē mortis illoꝝ p̄fidētūs p̄tra
ctaret. Lui autē impatores decū ad gallias
subiugadas q̄ nup̄ rebellauerat missent. Is
qz p̄spē cūcta ges̄s̄iſſet: t ad libitū poti⁹ victo
ria romā rediret. Impator philipp⁹ en hono
rare cupiēs eide a roma vñqz veronā obuius
iuit. Decius autē iam cū quibusdā ex principa
loribz militie sue de morte iperatoꝝ cōspira
uerat: t ne p̄ditor dñorum suorū notaret: ec
P. ii

Liber

cationē xpianitatis aspiserat: suadēs q̄ non esset decēa sup romana militiā imperare: ho-
mines qui deoꝝ cultū deseruissent: t̄ a roma-
nis antiquis legibꝫ discedētes: noue ignoti t̄ re
probati de culture adhefissent. Sicqz de co-
sensu illorū impatorē in stratu suo quiescēt t̄
xp̄m confitentē latēter occidit t̄ cū exercitu
muneribus t̄ p̄cibus subducto romā venit: ac
senatui cur dñxi sui occidit et exposuit. Sed
dum nece philippi maioris senatus rata ba-
buisset: philippus iunior rome degēs: hoc au-
diens t̄ munit: thesauroſqz paternos ac suos:
b̄to fīto sed tūc rome potifici: ecclie t̄ pau-
peribus dispēſanduz tribuit: t̄ se a facie De-
cis locutauit. Decius aut ad pditionē sua pal-
liendā xpianos cepit crudelissime psequi: mā
dans illos sine villa misericordia trucidari: in
qua psecutione multa milia martyrum passi-
sunt. Inter quos t̄ philippus iperator iunioſ
est ab eo tētus t̄ in xp̄i cofessione iugulat̄ est.
Sicqz ambo ipſi p̄. I. t̄ filius martyres xp̄o
coſecrati sunt. **Iste philippus senior adeo**
in fide xp̄i pſecerat: vt p̄op̄te peccata sua co-
fitens: vi festo pasche a b̄to fīto papa coram
omni mltitudine coiuē eucharistie sumeret.
Philippus vō iunior in tātu ſeuiri animi fu-
it: vt nullus cuiusq̄ cōmēt ad risuſ ſolui po-
tuerit: patrēqz ludis ſecularibus aliqui conci-
nante r̄vultu annotauerit auerſato.

**De sancto Theodosio magno
imperatore.**

Lap. xciiij.

Thus imperator senior imperiū accepit circa annū dñi. cccc
xxij. t̄ iperauit annos. x. mē-
sem vñ solus. Nā p̄m cum
fratribus: ſe natu maioribꝫ
iperauerat per annos. v. ll̄ic
in catalogo sanctor̄ a grecis
coſcribit̄ t̄ confeſſoris sanctissimi noīe vene-
ratur. Nā xpianissim⁹ t̄ ſciſſimus vita fuit.
Omnia antiqua phana t̄ tēpla idolor̄ deſtru-
xit: t̄ p̄ totū orbē romanū deſtrui mandauit:
cultūqz christi t̄ fidei mirabiliter auxit: ho-
ſtes aut̄ imperiū no tam ferro vel multitudi-
ne q̄ ieiunis t̄ orōnibus confiſſus pſtrauit.
Cſunt aut̄ reipublice ppagatoꝫ moribꝫ t̄ cor-
poꝫ t̄ aio ſimil elemis: miſericordie opibus
iugiter intētus: cois apud cūctos ſolo habitu-
ſe diſferre a ceteris putas in oēs hoīes hono-
rificus: verū effulis i bonis ſimplicia igēna
diligere: erudita mirari ostendebat: largiri
magno ac diligenti aio magna: amare cuies
etia primatos cotubernio: eosqz potiſſime di-
gnos pecunia beneficisqz ceteris numerari:
violentia t̄ cupiditate detestatus eſt. Bella
nō mouit: ſed juenit: que t̄ proposse ſedauit.

Undecimus

Minifteria laſciuia ſaltariaſqz cōtēſſatio-
nes lege p̄hibuit: cōſobrinarii nuptias tanq̄
pphanu interdit̄: litteris mediocriter do-
ctus ſagat multa diligens ad noſcenda geſta
maioꝫ. Erecrabat cū legiſſet geſta domini-
num ſupba. Ira rebꝫ indignis: ſed ſubito fle-
cti emollebat. Inerat eni ei cura eximie pie-
tatis. Interdiꝫ autes ſeuera p̄cipiēs a nature
numere: magisq̄ a deliberaate rone. ll̄ic etiā
pter virtute pfectiōne ab ipſis barbaris ſu-
me diligebat. vii multe gētes ad ipſius indu-
ctu relictis erroribꝫ t̄ idolis ad xp̄m conver-
ſiunt. In bellis ciuitis que ad fidei christia-
ne augmentū t̄ paganor̄ extermiū potiſſi-
me geſlit: ſemp triumphū obtinuit: unde ob-
eius inſignes victorias poeta quida erimus
ſed infidelis: his versibꝫ in eius laudez ceci-
nit. Q̄ nūm dilecte deo tibi militat c̄ber.
Et courati veniūt ad clatica. **Emiliuſ** p̄ma ſuatione t̄ horatu papa damasus of-
ficiu in ecclie dei per beatu hieronymū mā-
dauit: cū vſqz ad tēpus illud nullū eſſet in ec-
clie officiu ordinatū. Quata aut̄ in eo apud
boies maſuetudo: t̄ apud deū extiterit deuo-
tio: patet illi exēplo: de quo dictū eſt ſupra
in vita ambroſii epi t̄ doctoris. vii. idus decē-
bris. Eū eni apud mediolanū miſſaruz inter-
futurus ſolēnhs voluiffes intrare ecclie: bea-
tum ambroſiu pro quodā faciōre introit. Si-
bi p̄hibent̄: niſi publice penitent̄: humiliter
tulit: t̄ ſatisfactione no erubet̄: nec publi-
cam facere penitentia coſuſis idictu a ſancto
eþo modū deuotus excepit: atqz p̄tifices de
iusticia t̄ magnam uitatem animi cōmēdant.
Hic etiā flaccilla coniuge archadiu t̄ honoriuſ
christianos t̄ iuſtos filios imperio ſubliman-
dos genit̄. Qua defuncta galla valētiani ui-
nioris ſororem in matrimonio dixit: que ei
placidam p̄creauit: cui poſtea de matris noīe
galle cognomēti accessit. hic orētis t̄ occidē-
tis partes pacifice poſſidēs: q̄nq̄ageſimum
etatis ſue annū agens anno ſui ipern. xi. apō
mediolanum in pace quieuit: cuius corp̄ eō-
dem anno coſtātmopolim translatu eſt: r̄bi t̄
miraculis viuit.

**De sancto Karolo magno i-
peratore.**

Lap. xciiij.

Arolus

magn⁹ ipator
hui noīs p̄m
apud fracie-
nas ſtra ſcru-
pti ſerib⁹: t̄ colit: t̄ p̄-
pter ei ſciſſima geſta: q̄ ſci-
noīe veneſet ab ecclie tolerat̄
Nā t̄ viuēs miraculis claruit
t̄ post mortē ſignis v̄tūtū eſfulſit. ll̄ic p̄m
fraciouſ rex pipini filius: multa felicia bella